

B"H

Likkutei Sichos Source Sheet

Volume 19 | Eikev | Sicha 5

1) עקב י"א, כ' / כ"א

וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

And you shall inscribe them upon the doorposts of your house and upon your gates,

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבוֹתֵיכֶם לֵאמֹר לָהֶם כִּי מִי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

in order that your days may increase and the days of your children, on the land which the Lord swore to your forefathers to give them, as the days of heaven above the earth.

2) שולחן ערוך יורה דעה סימן רפ"ה

מצות עשה לכתוב פ' שמע והיה אם שמוע ולקבעם על מזוזת הפתח וצריך ליזהר בה מאד וכל הזהיר בה יאריכו ימיו וימי בניו ואם אינו זהיר בה יתקצרו:

It is a positive commandment to write the Shema, the Veyhaya Im-Shamoa, and to fix them on the side of one's door, and one needs to be very careful in this, and all who are careful in this, their days will be lengthened, and the days of their children. And if one is not careful in this, his days will be shortened.

3) טור יורה דעה סימן רפ"ה

מצות עשה לכתוב פרשת שמע והיה אם שמוע ולקובען על מזוזת הפתח דכתיב וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך וצריך ליזהר מאד בה כמו שאחז"ל כל מי שיש לו תפילין בראשו ובזרועו וציצית בבגדו ומזוזה בפתחו מוחזק הוא שלא יחטא מפני שיש במזוזה יחודו של הקב"ה ותמיד בבואו ובצאתו יזכור יחודו של הקב"ה ויתן יראתו על פניו לבלתי יחטא וכל הזהיר בה יאריכו ימיו וימי בניו דכתיב למען ירבו ימיהם וימי בניכם ואם אינו זהיר כה יתקצרו דמכלל הן אתה שומע לאו וכן דרשו חכמים בעון מזוזה בניו ובנותיו מתים קטנים דכתיב דם נפשות אביונים נקיים וסמך ליה לא במחתרת מצאתים וגדולה מזה שהבית נשמר על ידה כמו שדרשו בפסוק ה' שומרך וגומר מלך ב"ו מבפנים ועבדיו שומרין אותו מבחוץ ואתם ישנין על מטתכם והקב"ה שומר אתכם מבחוץ וע"כ נתינתה בטפח החיצון שיהא כל הבית לפנים הימנה ובשמירתה ומ"מ לא יהא כוונת המקיימה אלא לקיים מצות הבורא יתעלה שצונו עליה:

4) ב"ח לטור יורה דעה סימן רפ"ה

במצוה זו דאיכא הנאה וריוח מגוף המצוה עצמה שהבית נשמר על ידה וזה נוסף לו על השכר שיתן לו הקב"ה על קיום המצוה כמו שנותן שכר על כל שאר קיום מצותיו לפום צערא אגרא:

5) תוספות מנחות מ"ד, א' טלית

דלא מסתבר קרא למעוטי בית אחרים דכיון דלשימור עביד ל"ש

ב

6) פסחים נ', ב'

דאמר רב יהודה אמר רב: לעולם יעסוק אדם בתורה ומצות אף על פי שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה בא לשמה.

Even a mitzva performed with ulterior motives garners reward, as Rav Yehuda said that Rav said: A person should always engage in Torah study and performance of mitzvot, even if he does so not for their own sake, as through the performance of mitzvot not for their own sake, one gains understanding and comes to perform them for their own sake.

7) רמב"ם הלכות תשובה פרק י', הלכה ה'

כל העוסק בתורה כדי לקבל שכר או כדי שלא תגיע עליו פרענות הרי זה עוסק שלא לשמה. וכל העוסק בה לא ליראה ולא לקבל שכר אלא מפני אהבת אדון כל הארץ שצוה בה הרי זה עוסק בה לשמה. ואמר חכמים לעולם יעסוק אדם בתורה ואפלו שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה. לפיכך כשמלמדין את הקטנים ואת הנשים וכלל עמי הארץ אין מלמדין אותן אלא לעבד מיראה וכדי לקבל שכר, עד שתראה דעתן ויתחכמו חכמה יתרה מגלים להם רז זה מעט מעט ומרגילין אותן לענין זה בנחת עד ששיגוהו וידעוהו ויעבדוהו מאהבה:

Anyone who occupies himself with the Torah in order to receive reward or in order to protect himself from retribution is considered as one who is not occupied for the God's sake.

[In contrast,] anyone who occupies himself with it, not because of fear, nor to receive a reward, but rather because of his love for the Lord of the entire earth who commanded it, is one who occupies himself for God's sake.

Nevertheless, our Sages declared: A person should always occupy himself with the Torah even when it is not for God's sake for out of [service which is not intended] for God's sake will come service that is intended for God's sake.

Therefore, when one teaches children, women, and most of the common people, one should teach them to serve out of fear and in order to receive a reward. As their knowledge grows and their wisdom increases, this secret should be revealed to them [slowly,] bit by bit. They should become accustomed to this concept gradually until they grasp it and know it and begin serving [God] out of

שיתישבו על אמונתם לעשות המצות לתקות שכר ולהנזר מן העבירות מיראת עונש ומזרזין אותם על זה ומחזקים כוונתם עד ששיג המשיג וידע האמת והדרך השלם מה הוא כמו שעושין בנער בשעת הלמוד love.

8) פירוש המשניות להרמב"ם ריש פרק חלק דיבור המתחיל וכת החמישית

לפי שאין כל בני אדם משיגין האמת עד שיהיו כמו אברהם אבינו ע"ה ולכן התירו להמון כדי שיתישבו על אמונתם לעשות המצות לתקות שכר ולהנזר מן העבירות מיראת עונש ומזרזין אותם על זה ומחזקים כוונתם עד ששיג המשיג וידע האמת והדרך השלם מה הוא כמו שעושין בנער בשעת הלמוד

9) פסחים ח', א' ואילך

והתניא: האומר "סלע זו לצדקה בשביל שיחיה בני" או "שאיה בן העולם הבא" הרי זה צדיק גמור!

But wasn't it taught in a *baraita* that one who says: I am contributing this *sel'a* to charity so that my son will live, or if he says: I am performing the mitzva so that I will be one destined for the World-to-Come, this person is a full-fledged righteous person as far as that mitzva is concerned? These ulterior motives, e.g., seeking a reward, do not detract from the value of the mitzva.

10) רש"י

הרי זה צדיק גמור - בדבר זה ולא אמרין שלא לשמה עושה אלא קיים מצות בוראו שצוה לעשות צדקה ומתכוין אף להנאת עצמו שיזכה בה לעולם הבא או שיחיו בניו:

11) מנחות ל"ג, ב'

אמר רבא מצוה להניחה בטפח הסמוך לרה"ר מאי טעמא רבנן אמרי כדי שיפגע במזוזה מיד רב חנינא מסורא אומר כי היכי דתינטריה

§ Rava says: It is a mitzva to place the *mezuzah* in the handbreadth adjacent to the public domain. The Gemara asks: What is the reason for this? The Rabbis say that it is in order that one encounter the *mezuzah* immediately upon one's entrance to the house. Rav Hanina from Sura says: It is in order that the *mezuzah* protect the entire house, by placing it as far outside as one can.

ד

12) רמב"ם הלכות מזוזה פרק ה' הלכה ד'

מנהג פשוט שכותבים על המזוזה מבחוץ כנגד הרוח שבין פרשה לפרשה שדי ואין בזה הפסד לפי שהוא מבחוץ. אבל אלו שכותבין מבפנים שמות המלאכים או שמות קדושים או פסוק או חותמות הרי הן בכלל מי שאין להם חלק לעולם הבא. שאילו הטפשים לא די להם שבטלו המצוה אלא שעשו מצוה גדולה שהיא יחוד השם של הקדוש ברוך הוא ואהבתו ועבודתו כאלו הוא קמע של הנית עצמן כמו שעלה על לבם הסכל שזהו דבר המהנה בהבלי העולם:

It is a common custom to write [God's name,] Shaddai, on the outside of a mezuzah opposite the empty space left between the two passages. There is no difficulty in this, since [the addition is made] outside.

Those, however, who write the names of angels, other sacred names, verses, or forms, on the inside [of a mezuzah] are among those who do not have a portion in the world to come. Not only do these fools nullify the mitzvah, but furthermore, they make from a great mitzvah [which reflects] the unity of the name of the Holy One, blessed be He, the love of Him, and the service of Him, a talisman for their own benefit. They, in their foolish conception, think that this will help them regarding the vanities of the world.

13 רמב"ם הלכות מזוזה פרק ה' הלכה ג'

פְּרָשָׁה ראשונה יש בה שבע אותיות על כל אות מהן שלשה זינין. ואלו הן. שיין עיין של (דברים ו ד) "שמע" ונוין (דברים ו ה) "נפֿשֿך" ותרי זינין של מזוזת ותרי טייתין של (דברים ו ח) "טטפת". ופרֿשה שנייה יש בה שש אותיות על כל אות מהן שלשה זינין. ואלו הן. גימל של (דברים יא יד) "דגנך" ותרי זינין של (דברים ו ט) "מזוזת" ותרי טייתין של טטפות וצדייק של (דברים יא כא) "הארץ". ואם לא עשה תגין או שהוסיף בהן או גרע מהן לא פסל. ואם כתבה שלא בשרטוט או שלא דקדק במלא וחסר או שהוסיף מבפנים אפלו אות אחת הרי זו פסולה:

In the first passage, there are seven letters which should each have three zeinyin upon it. They are: The shin and the ayin of [the word] Shema, the nun of [the word] nafsh'cha, the two zeinyin of [the word] mezuzot, and the two tettin of the word totafot.

In the second passage, there are six letters each of which should have three zeinyin upon it. They are: The gimmel of [the word] d'ganecha, the two zeinyin of [the word] mezuzot, the two tettin of the word totafot, and the tzadi of [the word] ha'aretz.

If no crowns were made, or one increased or decreased their number, [the mezuzah] is not invalidated. If the mezuzah was not written on ruled [parchment], if [the scribe] was not exact with regard to the use of the full or short form [of the words, or if [the scribe] added even a single letter inside5 [the mezuzah], it is invalidated.

ה

14 רמב"ם הלכות עבודה זרה פרק י"א, הלכה י"ב

הלוחש על המכה וקורא פסוק מן התורה. וכן הקורא על התינוק שלא יבעת והמניח ספר תורה או תפלין על הקטן בשביל שיישן. לא די להם שהם בכלל מנחשים וחוברים אלא שהן בכלל הכופרים בתורה שהן עושין דברי תורה רפואת גוף ואינן אלא רפואת נפשות שנאמר (משלי ג כב) "ויהיו חיים לנפֿשֿך". אבל הבריא שקרא פסוקין ומזמור מתהלים כדי שתגן עליו זכות קריאתן וינצל מצרות ומנזקים הרי זה מתר:

A person who whispers an incantation over a wound and then recites a verse from the Torah, who recites a verse over a child so that he will not become scared, or who places a Torah

scroll or tefillin over a baby so that it will sleep, is considered to be a soothsayer or one who cast spells. Furthermore, such people are included among those who deny the Torah, because they relate to the words of Torah as if they are cures for the body, when, in fact, they are cures for the soul, as [Proverbs 3:22] states: "And they shall be life for your soul."

It is, however, permitted for a healthy person to read verses [from the Bible] or chapters from Psalms so that the merit of reading them will protect him and save him from difficulties and injury.

I

(15) מסכת כלים פרק י"ז, משנה ט"ז

קנה מאזנים והמחוק שיש בהן בית קבול מתכות, והאסל שיש בו בית קבול מעות, וקנה של עני שיש בו בית קבול מים, ומקל שיש בו בית קבול מזוזה ומרגליות, הרי אלו טמאין. ועל כן אמר רבי יוחנן בן זכאי, אוי לי אם אמר, אוי לי אם לא אמר:

The beam of a balance and a leveler that contain a receptacle for metal, carrying-stick that has a receptacle for money, a beggar's cane that has a receptacle for water, and a stick that has a receptacle for a mezuzah and for pearls are susceptible to uncleanness. About all these Rabbi Yohanan ben Zakkai said: Oy to me if I should mention them, Oy to me if I don't mention them.

(16) ירושלמי פאה פרק א', הלכה א'

ארטבן שלח לרבינו הקדוש חד מרגלי טבא אטימיטון. אמר ליה שלח לי מילה דטבה דכוותה. שלח ליה חד מזוזה. אמר ליה אנה שלחית לה מילה דלית לה טימי. ואת שלחת לי מילה דטבא חד פולר. אמר ליה חפציה וחפציה לא ישוו בה. ולא עוד אלא דאת שלחת לי מילה דאנא מנטר לה. ואנא שלחית לה מילה דאת דמך לה והיא מנטרא לה דכתיב בהתהלך תנחה אותה.

Artaban146 sent a priceless precious pearl to our holy teacher and said to him: Send me a thing of equal value. He sent him a mezuzah. He said to him: I sent you a priceless thing and you send me something worth a follis! He said to him, your possessions and mine together are not equal to it! Not only that, but you sent me something that I have to watch over and I sent you something that watches over you while you are sleeping, as it is written (Prov. 6:22): "I will make you rest when you are rambling."

(17) שאילתות סימן קמ"ו

..מיד ברחא אותה שידה.

(18) מנחות ל"ב, ב'

תניא נמי הכי תלאה במקל או שהניחה אחר הדלת סכנה ואין בה מצוה

This ruling is also taught in a baraita: If one hung a mezuzah on a stick, or placed it so that it was affixed behind the door within the house, he exposes himself to danger, and it does not enable him to fulfill the mitzva.

19) רש"י

סכנה - מן המזיקים שאין הבית משתמר בה עד שיקבענה בצורת הפתח כהילכתה:

ז

20) ספר השיחות תש"ב, עמוד 82

... האבן זיי מיר געפרגעט, צי ווייס איך וואו איך געפין זיך. האב איך זיי געענטפערט: א ודאי ווייס איך, אז איך געפין זיך אין א אזא פלאץ, וואס איז פטור פון א מזוזה. עס איז דא ערטער וועלכע זיינען פטור פון א מזוזה, ווי בית דיר של סוסים ובית הכסא.

When I first faced the interrogators, I told them that this was the first time I had ever entered a room and those present did not show their respect by rising from their seats.

They asked: "Do you know where you are?"

I answered: "Of course I know. I'm in a place in which there is no obligation to affix a mezuzah. Certain places are exempt from that obligation, such as a stable and a toilet."

21) ספר השיחות תש"א, עמוד 138

איך האב ביי מיר אפגעמאכט ניט צו נתפעל ווערן פאר דער סטרא אחרא כלל וכלל ניט, ניט מחשב צו זיין זיי פאר א מציאות וכאילו אינם וכאין ואפס ממש.

Now, I had already decided not to be affected in the slightest by the sitra achra, the forces of evil; I would relate to them as if they simply did not exist.

22) מנחות ק"י, א'

אמר ריש לקיש מאי דכתיב (ויקרא ז, לז) זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם כל העוסק בתורה כאילו הקריב עולה מנחה חטאת ואשם

§ The Gemara cites similar interpretations of verses: Reish Lakish said: What is the meaning of that which is written: "This is the law [torah] of the burnt offering, of the meal offering, and of the sin offering, and of the guilt offering, and of the consecration offering, and of the sacrifice of peace offerings" (Leviticus 7:37)? This teaches that anyone who engages in Torah study is considered as though he sacrificed a burnt offering, a meal offering, a sin offering, and a guilt offering.

אמר רבא האי לעולה למנחה עולה ומנחה מיבעי ליה אלא אמר רבא כל העוסק בתורה אינו צריך לא עולה (ולא חטאת) ולא מנחה ולא אשם

Rava said an objection to this interpretation: This verse states: “Of the burnt offering, of the meal offering.” If the interpretation of Reish Lakish is correct, the verse should have written: “Burnt offering and meal offering.” Rather, Rava says that the correct interpretation of this verse is: Anyone who engages in Torah study need not bring a burnt offering, nor a sin offering, nor a meal offering, nor a guilt offering.

אמר רבי יצחק מאי דכתיב (ויקרא ו, יח) זאת תורת החטאת וזאת תורת האשם כל העוסק בתורת חטאת כאילו הקריב חטאת וכל העוסק בתורת אשם כאילו הקריב אשם:

Rabbi Yitzhak said: What is the meaning of that which is written: “This is the law of the sin offering” (Leviticus 6:18), and: “This is the law of the guilt offering” (Leviticus 7:1)? These verses teach that anyone who engages in studying the law of the sin offering is ascribed credit as though he sacrificed a sin offering, and anyone who engages in studying the law of a guilt offering is ascribed credit as though he sacrificed a guilt offering.

ח

(23) תנחומא תולדות ה'

אדר'אנוס אמר לרבי יהושע, גדולה הכבשה העומדת בין שבעים זאבים. אמר לו: גדול הוא הרועה שמצילה ושומרה ושוברן לפניה. הוי, כל כלי יוצר עליה לא יצלח.

Hadrian said to R. Joshua: “Mighty is the lamb that can survive among seventy wolves.” And he replied: “Mighty is the shepherd who can save and protect the lamb, and destroy the wolves surrounding her.” Therefore, it is written: No weapon that is formed against thee shall prosper (Ps. 54:17).

(24) קידושין ל"ד, א'

ונקיש מזוזה לתלמוד תורה לא סלקא דעתך דכתיב למען ירבו ימיהם גברי בעו חיי נשי לא בעו חיי

The Gemara says: But if so, let us juxtapose *mezuzah* to Torah study and say that women are also exempt from the obligation of a *mezuzah*. The Gemara rejects this suggestion: This could not enter your mind, as it is written with regard to the mitzva of *mezuzah*: “That your days may be multiplied” (Deuteronomy 11:21). Can it be said that men need life but women do not need life? Since the reward for the performance of the mitzva of *mezuzah* is extended life, this mitzva applies to women as well.

(25) שבועות ל"ט, א'

וכל עבירות שבתורה מכל העולם לא והכתיב (ויקרא כו, לז) וכשלו איש באחיו איש בעון אחיו מלמד שכל ישראל ערבים זה בזה

The Gemara asks: And with regard to all of the other transgressions in the Torah, is punishment not exacted from the entire world? But isn't it written: “And they shall stumble one

upon another” (Leviticus 26:37)? This verse is homiletically interpreted to mean that they shall stumble spiritually, one due to the iniquity of another, which teaches that the entire Jewish people are considered guarantors for one another. Apparently, any transgression makes the entire world liable to be punished.

(26) ליקוטי תורה ריש פרשת נצבים

ונמצא שיש יתרון ומעלה בכח אחד ואחד שגבוה מחבירו וחבירו צריך לו וכמשל האדם שהוא בעל קומה בראש ורגלים שאף שרגלים הם סוף המדרגה ולמטה והראש הוא העליון ומעולה ממנו מ"מ הרי בבחינה אחת יש יתרון ומעלה להרגלים שצריך להלך בהם וגם הם מעמידי הגוף והראש וגם כשאירע כובד בראש מקיזין דם ברגלים ונרפא ומקבל חיותו ממנו ונמצא שאין שלימות להראש בלתי הרגלים כך הנה כל ישראל קומה אחת שלימה.

(27) תהלים קכ"א, ח'

יְהוָה יִשְׁמְרֶֽצְאָתְךָ וּבֹאֲךָ מִן־עַד־עוֹלָם:

The Lord will guard your going out and your coming in from now and to eternity.
